

عالیه نندموان

زن دو قرن بیستم

موسم دی سپری شد و هنگام خرسی و بهجت ایام در رسید. فصل بهار است، قوه نمیه خفتگان جن و گلزار را یدار کرده، ارباب ذوق و حال را بخاشای جمال طبیعت و دیدار بدایع خلقت میخواند، گلهای که رمنی از زیبائی و صفائی ووضه مینتو هستند ساعد شاخ را به گهر اللوان آراسته‌اند. میخواهم از توصیف این گلهای بکذرم، گلی که بیش از لعنان باغ و بوستان -زاوار دقت و اعتماد است، گلی که آیات حسن و اسرار میر و شفقت را در ضمیر او سرشه‌اند، گلی که از تطاول روزگار زبونیها دیده و در طی قرن‌های دراز بخدمات حوات دیگار شده، گلی که با جمهور این مشقنا رنگ و بوی خود را نباخته و شراره حیات را با خلاف و اعقاب نقل نموده، میخواهم این گل را موضع مذاکره قرار بدهم. البته دانستید: این گل، زن است.

تمدن اقطار گیق را گردش کرد، بنای آبادی و عمران را در هر مکان استوار نموده، حمه جارا در انوار خویش مستقر ساخت، همینکه بعمالک اروبا رسید مردم هوشیار این قسمت زمین آن را ربوده مانند چرانی سحر آمیز در فضای تاریک جهالت بلند کردند و جهان را از فروع آن وشن نمودند، بنداری تمدن ملتنت شد که عالم قدیم زیباد تر از اندازه برهون منت و احسان اوست،

لهذا نصمم گردید بعواراء دریاها مسافت کند و عالم جدید را از برکات مقدم خوش متنم نماید.

یرق فتح و فیروزی تمدن در مرآکز مهمه دنیا افرانش شد، اما حال ما با آن چگونه بود؟ اختراقات و اکتشافات و سناج و علوم و فنون که همه معجزات تمدن بودند جسمها را خیره کردند و عقلهارا بورطه حریت انداختند، اما بدینخنی هیئت اجتماع برکثرت وشدت خود افزود، بليات جنك و فقر و بیماری و امتحاط نفسانی و مفاسد اخلاقی اطراف مارا گرفت. ملل عالم از جور و یسداد حکومتها شکایت دارند، ابناء وطن در اوطن خود از اینی و آسایش محرومند، خانواده‌ها از سنتگی مسئولیت و سختی معیشت در رنج و عذابند، بدوها و مادرها از بندوقتاری فرزندان ناخلف اند و هنرمندان، اجتماعات بشری در بجه خیکم واستفاده معبدودی فرمانروایان و سرمایه داران به تشنج و اضطراب دچارند، افراد مردم از بسیاری حرص و آزار و افسوس باطله سرتایا بدرد و حسرت وزحمت گرفتارند. نه، تمدن و طایف خودرا انجام نداده و پرسخهای خون چکان بشریت مردمی ننهاده است.

علل و اسباب این تیره روزیها را هر کس بنوعی می‌یابند، لکن عقیده‌من این است که قسمت مهم و معتبر این خرایها از جهات نصف انسانیت، از نادانی زن بوجود آمده‌اند. هو تو می‌گوید: «مرد و زن هیچیک بنهانی انسان نیستند، هر دو انسانند و انسان عبارت از هر دوی ایشان». هر جنس بدون جفت و همسر خوش ناقص است، همینکه نصف دیگر با آن منضم شد آنوقت عدد کامل

حاصل میشود . تقدیرستی آدمی منوط بسلامت قلب و دماغ است ، خوشی و سعادت مرد منبوط بخوبیت زن است .
خوبیت زن ا

اگر قرنها گذشته زبان ویانی داشتند بشمامیگفتند که زن در سیgarگی و در ماندگی چه مراحل ییموده و در روزگارهای ظلمانی چه رنجها برده است ، عصر وحشیت مایین زن و حیوان فرق نمیکذاشت ، ادوار جهات زن را ییزی از قبیل افات الیت میشمرد ، هر وقت میخواست آن را دور میانداخت و میفروخت و میبخشد ، زن بمرور زمان پایه طفل غیرمیزرسید ، بازیچه شد که خوشوقق و تفریح صاحب خود را فراهم نمینمود ، مجسمه بی اراده شد که جامه زرین اسارت را میپوشید و همراهی در خواب نوشین غفلت میگذرانید ، افسوس که نیبدانیم آن لیامای فاخر و آن پیرایه های قیمعنی چه جراحتها و چه ذاتها در بر داشتند !

تاریخ زن داستانی است بر از شداید و مهالک . در ازمنه قدیمه عامه مردم زن را حقیر شمرده بکراحت و تنفر در وی نظر میکردند ، سران و بزرگان قوم قفل خاموشی بر دهان زده بمحابیت نوان توجه نمینمودند ، شمرا جمال ظاهری زدن را متوجه خصائص فطریه او را متذکر نمیشدند ، زن را «شیطان قشنگ » ، «چشمۀ مسرات زهر آکود » ، «سم قاتل نوع انسانی» مینامیدند ، حکمای یونان با کمال سادگی زن را «بلاعی عالم» میخوانندند ، افلاطون که در اصلاحات سیاسی و ادبی اظهار رأی کرد هر آن رواندید وقت خود را بازیماش اخلاق و عقل واستعداد زن صرف نماید ،

سال ۸۶۱ در بیک مجلس مذهبی در حضور شارلمانی زن را بالقب «متادی قباحت و گنایه»، «بنیش عقرب»، «جنس مضر مذمی» معرفی کردند، در یکی از ادعایه بهود مرد میگوید: «خداآند لایزال شکر میکنم که مرا زن خلق نکرده»، زن میگوید: «خدای لایزال شکر میکنم که مرا بمقتضای اراده خود آفریده»، مدت‌ها نسوان کالای سوداگران و سرمایه بازار کنان بودند و در بازارها یهای معین فروخته میشدند، کلدانیها مزاوجت را نوعی از تجارت فرض کرده دختری را میفروختند و زنی را اجاره مینمودند، مرد با استبدادی ظالمانه حق طلاق را حائز بود. در همین عصر روش نایی نیز جنایات غریب واقع میشود، در بعض فرائے هند دخترها را زنده دفن میگشتند، تاجنده بیش برای احترامی خاطر «کالی» از خدايان هنود میایست دختری آیتن را سر بریده خونش را به قربانگاه باشیده سرپنجه ایم حضور معمور نمیرند. مصریها برای فراوانی آب دوشیزه در این قدر قوی و قوی آراسته در رود نیل غرق میگردند، در جنگها و غارت‌ها زن همیشه در معرض اختلاس و اسارت بود که هنوز این قاعدة وحشیانه در ایلات و قبایل قادر نشین مجری و مرسوم است.

نخست کسی که بحال زن رحمت آورد و کلات تلطیف و عطوفت را گوشزد وی نمود مسیح بود، اما نصرانیت کاملًا با او امر او عمل ننمود، اکنون نیز زمرة ازو حانیون زن را مرگز خطلبات و مبدع سیثات میدانند، بعد شارع مقدس و مؤسس دین میان اسلام نسوان را از مذلت و گنایی رهانی بخشید، اعراب جاهلیت را

از دخترکشی تمانت فرمود ، از اینوقت زن در هیئت اجتماعیه مقامی یافت و حقوقی بدت آورد .

از شعراء و متفکرین زمان پیشین « پترارک » و « دانت » در اشعار خودشان از ملکات و محنتات ادبی نسوان حرف زده جنس ضعیف با لطف را مصلح لغزشها و گمراهیهای جنس قوی دانسته اند ، « لور » و « به آتریس » این دو اسم همیشه نمونه عالی و ممتازی خواهند بود برای اینکه نسوان در عزت و مناعت نفس و علو اخلاق باشند تأسی نمایند ، توجه این دو نفر باحوال معنویه نسوان مانند برق بود که ظلمات قرون و سلطی را شکافت ، بعد « گورنی » و « شکسپیر » آمدند و در آثار باقیه خویش از زبانی که قویترین شعائر محبت و سرائی عشق بی آلاش در قلوب آنان جای داشت صحبت کردند . درینگ که عمه دانشمندان با این دو نفر همفکر نبودند : « بوسونه » اسقف فرانسوی افکار معاصرین خود را در یک جمله مختصر اینطور بیان میکند که زن از دنده زاند بله می خواهد خلق شده و باین شبب از فهم و ادراف بی خسب است . خداوند از گناه این خطیب ادب و اشتباه تعصب آمیز او درگذرد ! اما من تصور میکنم زن از عصارة قلب و خلاصه عواطف و احساسات رقيقة مرد آفریده شده است .

از اقوال مختلفه و عقاید قدیمه بگذریم و اندکی بحال حاضر متوجه شویم ، نهضت نسوان با پیشرفت سریع در کار امداد و انساط است ، این جنبش بما مژده میگذهد که تمدن میریض ہبودی خود را خواهان است ، زن متدرجأ بمرکز حقیقی خویش

نژدیک میشود ، در فرانسه و انگلیس و امریکا و آلمان و ایتالیا نسوان صاحب عزم و اراده برای ترقی و سعادت نوع خود به مجاهده مشغولند ، زن در سوئد و نروژ ، در فنلاند ، هر نیوزیلاند و در بعدهی قسمتهای آنازویی تمام حقوق مدنی و سیاسی نایل شده است ؛ هر جا نسوان در وظایف و مساعی همومی اشتراک داشته اند جراثیم روی بقصان نهاده ، معائب باده خواری قليل باقه ، در امور اجتماعیه انتظام و آسایش مشهود شده است . چقدر گفتند از زن جز خدمت خانه و افزودن نسل کاری ساخته بیست ، اما تجارت عکس این را مدل ساخت ! چقدر گفتند زن مسب بدبختیها است ، اکنون در تبعیجه تهدیب و تربیت صحیح همان شیطان رجیم بعلت اکرم تمدیل باقه و اشخاص حق شناس ، علما و حکما ، نویسنده کافی پیر رک بطریق داری او قیام نموده اند ! چقدر گفتند زن اذی صفات صداقت و اخلاص و امانت بی بهره است ، اینک در این هیئت و اقدام قبایع روزگار اسارت و عبودیت را بمحاسن مبدل داشته و نام « فریاق سوم زندگانی » و « فرشته رحمت » را اخذ کرد « است ! و ولنر چقدر اصرار می نمود که جز تردد و تنجیر چیزی در زن یافت نمیشود و قواعد علمیه را نمی فهمد ، در صورتی که افکار « نوتن » را بواحه مدام « دو شانه » مترجمه کتاب « قانون جاذیت » فهمیده بود ! مادموازل لابلاس ، ماری کولسکی ، مدام کوری و هزار ها نسوان عالمه ادیه را که علوم عمیقه اشتغال دارند در اینجا مطرح بحث و مسدا کرده قرار نمیدهیم . در فرانس بیچ ملیون زن در

حالنی که بار مسئولیت خانواده و غصه های معیشت را تحمل نموده اند در راه پر زحمت زندگانی مردانه قدم میزند و با شرافت و عفت و نجابت بسی و عمل مشغولند، در انگلیس نیز عده نویان که در انتقال عمومیه مشارکت کرده اند همینقدر است، در مالک آمریک فقط عدد معلمات به چهار صد هزار نفر بالغ شده است.

اسکنون زن بمعنی حیات بی برده و با تمام قوای بخوبیخت کردن غبیط و تکمیل شخصیت و استخدام عوامل خبر و سعادت میکوشد، زن تربیت شده میداند که دارای بکامیاب اصلی و اختصاصی است و آن این است که باید با تمام معانی کله مادر بشود، تا امروز مادر جسد بود پس از این باید مادر روح، مادر اخلاق پسندیده، مادر فضایل، مادر احیمات باک، مادر نیکیختی و افتخار نوع بشر باشد، هوگو میکویید: «قرن یستم قرن زن است»، راست گفته است، در هرجا زن بروشناوری حیات چشم باز میکند و باعزم واراده ثابت بطراف مقصد اصلی میرود، «می»

وظیفه زن و مرد ای حکیم دانی چیست یک است کتفی و آن دیگری است کتفیان چه ناخداست خردمند و کشیش حکم دگرچه باک زامواج و ورطه و طوفان بروز خادمه اند ریم حوات دهر امید سی و عملهاست هم از این هم ازان همیشه دختر امروز مادر فرداست ز مادر است همیر بزرگی پسران «پریق»